Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26062
Copyright: Admont, Benediktinerstift

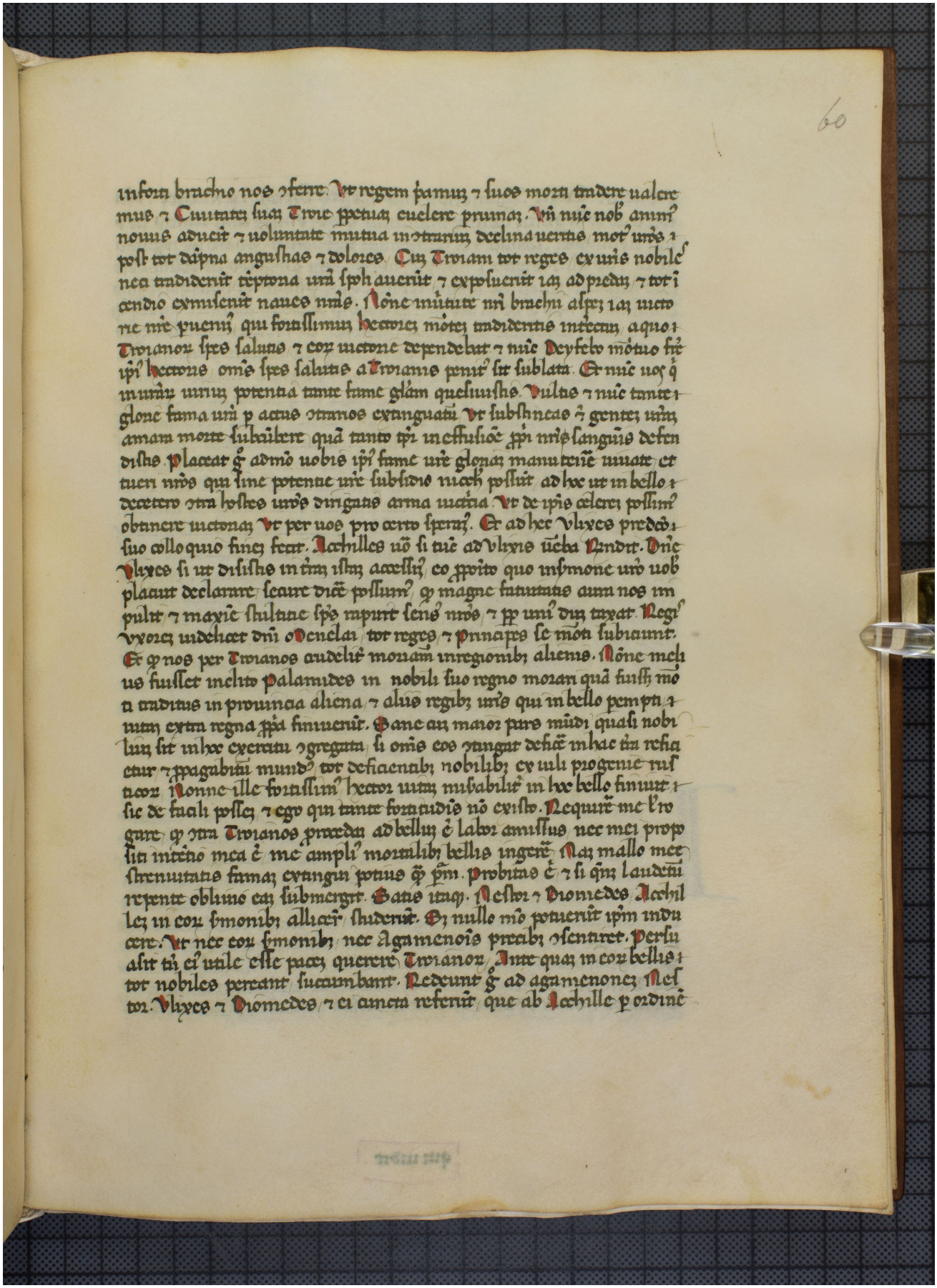

60

inforti brachio nos offerre. Vt regem ꝓpamur ⁊ suos morti tradere valeremus ⁊ Ciuitatem suam Troie ꝓpetuam euelere primam. Vti nunc nos animi nouus aducit ⁊ uoluntate mutua in ꝓtrariu declinauerimus mori uno ⁊ post tot dãpna angustias ⁊ dolores. Cum Troiam tot reges ex uris nobilissima tradiderit tẽpestatibus uri sphacuerit ⁊ expoliauerit iam ad predam ⁊ tot incendio exhauserit naues nrãs. Nonne mutauit nri brachii asperitas iam uictoria nunc puerili qui fortissimum hectorem morti tradiderimus interim aquo Trianorum spes salutis ⁊ eorum victoria dependebat ⁊ nunc deficiente motuo fratris ipsi hectoris omnis spes salutis a Trianis penitus sit sublata. Et nunc uos q̃ in uirtute uirtus potentia tanta fame glam queliuistis. Vultis ⁊ nunc tante ⁊ gloriae fama uirtutis ꝓ actus ꝓtranos extinguatur. Vt subsidia ⁊ gentes uirtutis amara morte subiaceat quã tanto tempore in effusione ꝓpii nri sanguis defendistis. Placeat g̃ admodum uobis ipsi famae uirtutis gloriam manutenere uiuere et tueri uirtus qui sine potentia uirtutis subsidio uiuere possit ad hoc ut in bello ⁊ decertare ꝓtra hostes uirtus dimittatis arma uictria. Vt de ipsis celeriter possimus obtinere victoriam. Vt per uos pro certo speramus. Et ad hec Vlixes predo ⁊ suo colloquio finem fecit. Achilles uõ si tuis ad Vlixis uerba Respondit. Dnc Vlixes si ut dixistis in tuum istum accessum eo ꝓpito quo in sermone uirtutis uobis placuit declarare scaute dicere possumus q̃ magne fatuitatis aum nos impulit ⁊ maxime stultitiae spes impuit senes nrãs ⁊ ꝓ uni diu tarat. Regis Troiae uidelicet dni oenelai tot reges ⁊ principes se motu subiaunt. Et q̃ nos per Trianos audeliter moriam in regionibus alienis. Nonne melius fuisset inclito palamides in nobili suo regno morari quã finisti motu traditus in prouincia aliena ⁊ aliis regibus uirtus qui in bello pempti ⁊ uitam extra regna ꝓpia finiuerit. Hanc aut maior pars mundi quasi nobilium sit in hoc exercitu ꝓgregata si omnis eos ꝓtingat deficere in hac tua refractur ⁊ ꝓpagabitur mundus tot deficientibus nobilibus ex uili progenie nostrorum. Nonne ille fortissimus hector uitam mutabiliter in hoc bello finiuit ⁊ sic de facili posset ⁊ ego qui tanto fortitudine uõ existo. Nequiter me l'rogare q̃ ꝓtra Trianos procedam ad bellum è labor amissus nec mei propositi intentio mea è me amplius mortalibus bellis ingerere. Nam malo mee strenuitatis fama extinguitur potius q̃ ꝓpter. probitas è ⁊ si quis laudem repente oblitus eam submergit. Hanc itaq̃. Nestor ⁊ Diomedes Achilles in eorum sermonibus allicere studerunt. Et nullo modo potuerunt ipsum inducere. Vt nec eorum sermonibus nec Agamenonis precibus ꝓsentiret. Persuasit tui ei utile esse pacem querere Trianorum. Inter quam in eorum bellis ⁊ tot nobiles pereant succumbant. Redeunt g̃ ad agamenonem Nestor. Vlixes ⁊ Diomedes ⁊ ei ameta referunt que ab Achille p ordinem